

हाम्रो पत्रिका

HAMRO PATRIKA VAR AVIS
ORGAN FOR NORGE-NEPAL-FORENINGEN

- Nr. 2, februar 2005 -

Norge- Nepal foreningen inviterer til debattmøte:

Future perspectives for Nepal

The situation in Nepal is unpredictable after the King dismissed the elected government and took over power on February 1st.

NNF is asking how this development affects different groups, and arranges a panel debate.

April 12. - from 18.30 PM

Bygdelagssamskipnadens hus, Nordahl Brunsgate 22, Oslo

-- Innhold denne utgaven --

Unge kvinner og alkohol i Nepal ■ Årsberetning ■
Nepal's rising vigilante violence ■ Menneskerettigheter

NORGE- NEPAL FORENINGENS STYRE

Navn	Adresse	Telefon
Kristine Østrem Alsvik Leder	Vestfoldgata 2 0656 Oslo	977 25 718
Ane Haaland Nestleder	Skogbrynet 9 1458 Fjellstad	66 91 41 30
Solveig Holmedal Ottesen Kasserer	Evensgate 2 0655 Oslo	93 21 36 30
Kirsten Ingeborg Greiner	Blakstadlia 28 1386 Asker	66 90 02 03 413 18 147
Hem Gurung	Kjartan Veldesvei 11 1450 Nesoddtangen	66 91 01 08 992 77 049
Shrija Mathema	Skogveien 29, Leilighet 924 1432 Ås	64 94 99 68 99 41 90 60
Knut- Erik Helle	Frydenlundgate 1 0169 Oslo	92 82 42 45
Sarita Thapa	Linstowsgate 5 0166 Oslo	95290452
Morten Johnsen	Disenveien 12 D 0587 Oslo	48 14 48 83

PERSONER MED VERV UTENFOR STYRET

Roy Friis Revisor	Peiskrokveien 8 1482 Nittedal	67 07 69 08
Marit Kleppa Valgkomite	Skøyenveien 97 0375 Oslo	22 52 10 31
Anuradha Gurung Valgkomite	Kolsåslia 25 a 1352 Kolsås	91 14 93 47

Hamro Patrika er Norge- Nepal foreningens medlemsavis som utkommer fire- fem ganger i året. Forespørsler angående avisen, foreningen og Nepal kan rettes til styremedlemmene.

Norge- Nepal foreningens e-post adresse:
post@norge-nepal.no

Norge- Nepal foreningens hjemmeside:
www.norge-nepal.no

Redaksjonskomite for dette nummer av Hamro Patrika:
Knut Erik Helle, Kristine Alsvik, Solveig Holmedal Ottesen, Sarita Thapa

Future perspectives for Nepal

The situation in Nepal is unpredictable after the King dismissed the elected government and took over power on February 1st. NNF is asking how this development affects different groups, and arranges a panel debate with the following themes:

Development cooperation: Nepal is a main country for Norway's development cooperation. A representative from UD gives information on Norway's response to the King's takeover.

Tourism: Nepal has lost a major part of its income from tourism. What are implications of the present situation, and what are perspectives for the future? Dave Durkan, who has arranged and led tours to Nepal for the last 20 years, introduces the topic.

Education: A number of students from Nepal take their Masters' and PhD degrees in Norway, mostly focused on environmental subjects at the agricultural university in Ås. Jeetendra Prakash Aryal will raise questions about implications for their future possi-

bilities to work in Nepal.

Journalism: Democratic rights have been strongly affected in Nepal, especially for the media. Sangeetha Lama, a Nepali journalist presently working in Norway, introduces the topic.

A representative from the board will give an introduction to the present political situation.

The different speakers will introduce their topics briefly, and we will then open up for questions from the audience.

We hope many members (and others) will take this opportunity to get information about and discuss the situation in Nepal.

The meeting will be conducted in English.

**12.April from 18.30 pm, in
Bygdelagssamskipnadens hus,
Nordahl Brunsgate 22, Oslo**

Takk til de gamle og velkommen til de nye!

Vi takker de avtroppende styremedlemmene **Synnøve Nes** og **Øystein Berg** for innsatsen over mange år i styret! Samtidig ønsker vi velkommen til de nye styremedlemmene **Sarita Thapa** og **Morten Johnsen**. **Sarita** er fra Lalitpur i Nepal, og har bodd i Norge i fire år. For tiden studerer hun sykepleie. **Morten** holder på med Master i sosialantropologi og planlegger å levere sin oppgave i mai i år. Oppgaven fokuserer på Melamchi-prosjektet og den berørte befolkningen i Melamchi-dalen. I tillegg til studiene jobber Morten deltid hos NVK Multiconsult/ NORPLAN.

ÅRSBERETNING NORGE- NEPAL FORENINGEN

1.januar- 31.desember 2004

STYRET

Leder: Kristine Ø. Alsvik
Nestleder: Ane Haaland
Kasserer: Øystein Berg*
Redaktør: Synnøve Nes*
Hem Gurung**
Shrija Mathema
Solveig Holmedal Ottesen
Knut Erik Helle
Kirsten I. Greiner

Personer med verv utenfor styret.

Revisor: Roy Friis*
Valgkomité: Marit Kleppa
Nokolai Arnø*

* Personer som er på valg i år

** Er på valg i år, stiller til gjenvalg

Norge- Nepal foreningens medlemmer

Foreningen har totalt 135 medlemmer

Møtevirksomhet

Det har vært avholdt 3 medlemsmøter og 4 styremøter. Deler av styret har hatt 1 matlagingskveld, og ca 2 møter for å jobbe med Hamro Patrika. Medlemsbladet har i år kommet ut 3 ganger, hvorav to nummer på våren og ett på høsten. Styremedlemmene har kommunisert og koordinert aktiviteter via e-post og telefon, og alle har i tillegg nedlagt mye arbeid hver for seg på ulike tidspunkt.

Medlemsmøter

17.februar 2004

Årsmøte.

Foredrag ved Marit Vedeld, Utdanningsrådgiver ved Fagavdelingen i NORAD: "Skole i krig og fred". Servering av daal bhat. Ca 35 personer til stede. Invitasjon sendt til medlemmene i posten, annonsert på U-landstavla, Aftenposten Aften og Asia-nettverket.

5.oktober 2004

Jubileumsmøte.

Dette møtet var i sin helhet viet foreningens 20-års jubileum. Det ble servert daal bhat, og to studenter fra Landbrukshøgskolen på Ås underholdt med dans. Det ble også holdt en liten tale om foreningens historie ved styremedlem Hem Gurung. Møtet ble en stor suksess, med over 80 personer til stede. Invitasjon i Hamro Patrika 2004:3, annonse i Aftenposten Aften og Asia-nettverket.

30.november

Fellesmøte med Den Norske Tibet-komité.

Norge- Nepal foreningen: lysbildeforedrag ved Elin Toft fra Redd Barna om trafficking i Nepal. Den Norske Tibet-komité: lysbildeforedragom nylig avlagt besøk i Dharamsala hos det tibetanske eksilmiljø, og møte med Dalai Lama. Ca 30 personer til stede. Invitasjon ble sendt til alle medlemmene i posten,

annonse på U-landstavla, Asia- nettverket og Aftenposten Aften.

ANNEN VIRKSOMHET

· Informasjon om Nepal til studenter, ansatte i ulike organisasjoner og andre personer som har tatt kontakt med foreningen.

Møte med leder for CPN- UML, kommunistpartiet i Nepal, Madhav Kumar Nepal da han var på besøk til Norge 23-25 februar 2004.

Mr. Nepal holdt foredrag på NUPI om mulighet for fredsforhandlinger, flere av foreningens medlemmer var tilstede. Den 24.februar skulle Mr. Nepal besøke Nepal- miljøet på Ås, og foreningen ble bedt om å være samarbeidspartner på dette møtet. Dette ble holdt på et møterom på NLH (Norges Landbrukshøgskole). Det var stort oppmøte, det ble gjort en presentasjon av alle tilstede, en representant for foreningen fortalte om Nepal miljøet på Ås og deres liv der, styreleder for Norge- Nepal foreningen presenterte foreningen og Mr. Nepal holdt et innlegg. Etterpå var det servering av daal bhat..

Nepal var i Norge i forbindelse med en større rundreise til de ulike nordiske landene. Foruten NUPI hadde han møte med representanter for flere av de politiske partiene. Hans besøk ble dekket relativt godt av den norske pressen.

Seminar om Nepal i regi av Sosialistisk Venstreparti på SVs hovedkontor, 19.august 2004.

SV har fått penger fra Norsk Senter for Demokratistøtte for å gjøre et forstudie for å vurdere mulighetene av et samarbeid med CPN- uml (kommunistpartiet i Nepal). I denne forbindelse var styreleder Kristine Alsvik invitert til å holde et innlegg om utvikling i Nepal. Innledere ellers var seniorforsker ved NUPI, Harald Skar som snakket om dagens politiske bilde i Nepal, og Kalle Larsson, Riksdagsmedlem for Vänsterpartiet i Sverige som snakket om deres samarbeid med CPN- UML.

Foreningen var ellers representert ved Hem Gurung og Ane Haaland, sistnevnte hadde også med mye flotte bilder fra Nepal som ble vist fram. Seminaret var preget av mye interesse og spørsmål om Nepal, og det ble mye god diskusjon. Foreningen fikk også knyttet gode kontakter for framtiden, og evt samarbeid.

Ca 15 personer var tilstede.

Seminar arrangert sammen med SV, 4.november 2004

Seminar med tittelen Nepal- fred i sikte? Arrangert i samarbeid med SV i forbindelse med besøk fra Madhav Kumar Nepal, Jhala Nath Kamal og Bhem Rawal fra CPN- uml på SVs høstkonferanse. Kamal og Rawal representerer UMLs utenrikspolitiske avdeling og tilhører toppsjiktet i partiet. Debatt med Mr. Nepal, Åshild Kolås (PRIO) og Graham Dyson (CCM) om mulighetene for fred i Nepal. Mr Nepal holdt et innlegg først, som ble fulgt opp med spørsmål og kommentarer fra

Dyson og Solås. Det ble også åpnet for kommentarer og spørsmål fra salen. Litt over 30 personer hadde møtt opp til seminaret, majoriteten av de oppmøtte var nepalesere (flere av dem asylsøkere) bosatt i og rundt Oslo. Representanter fra SV samt foreningens styre spiste middag sammen med de tre nepaleserne etter seminaret. Invitasjonen ble sendt ut til alle foreningens medlemmer, annonse i Aftenposten Aften, Asia-nettverket, Klassekampen, samt andre annonseringer gjort av SV.

Kontakt med Nepal miljø i andre deler av Norge

Styremedlemmer har tatt kontakt med Nepal-miljøer i andre deler av landet, nærmere bestemt Ås, Trondheim og Bergen, for å prøve å få en nærmere kontakt og bedre samarbeid med disse miljøene. Etter dette har det blitt etablert en noe nærmere kontakt med spesielt miljøene i Trondheim og på Ås. Disse ble også invitert til foreningens 20-års jubileum i oktober.

Hjemmeside

Foreningen har fått opprettet en egen hjemmeside- www.norge-nepal.no Siden er ment å gi informasjon om foreningens arbeid, være et møtested for folk interessert i Nepal. Det er også lagt ut bilder fra Nepal på siden. Det jobbes stadig med å få lagt ut mer informasjon på siden.

Nepali- kurs.

Det ble våren 2004 arrangert kurs i nepali. Kurset ble holdt av styremedlem Shrija Mathema, med undervisning en gang i uka. Det var seks stykker som deltok på kurset.

STYRETS ØKONOMI

Se regnskap neste side!

For styret, Oslo 15.februar 2005
For medlemmene, Oslo 15.februar 2005

Kristine Ø. Alsvik, styreleder

Årsregnskap for Norge-Nepalforeningen

Resultat

Inntekter	2003	2004
Kontingenter	12 600	13 575
Inntekter 3 møter (salg, lodd)	4 343	5 145
Andre inntekter (kalender, Til Nepal med mer)	0	60
Renter	363	42
Sum inntekter	17 306	18 822
Kostnader		
Leie lokaler	5 848	3 584
Kostnader møter	3 452	8 922
Trykk HP	3 273	2 241
Porto	5 069	4 983
Andre kostnader	1 765	3 414
Sum utgifter	19 407	23 144
Resultat	-2 101	-4 322

Balanse

	31.12.2003	31.12.2004
Fordringer		900
Kasse	800	1 119
Postgiro (Postbanken)	155	155
Brukskonto	30 455	23 381
Fond Til Nepal (sparekonto Nordia)	13 373	13 414
Sum Eiendeler	44 783	38 970
Forskuddsbetalte kontingenter		3 250
Gjeld	4 741	0
Egenkapital	40 041	35 720
Gjeld og egenkapital	44 783	38 970

Unge kvinner og alkohol i Nepal

I 2002 gjennomførte jeg et feltarbeid i sosialantropologi i Nepals hovedstad Kathmandu. Temaet og fokuset for feltarbeidet var unge kvinner og alkoholbruk i en urban kontekst. Dette ble til en hovedfagsoppgave som ble innlevert desember 2004 med tittelen "Passe moderne, passe skikkelig, passe villig. Om unge kvinners alkoholbruk i Kathmandu, Nepal".

Av Solveig Holmedal Ottesen
Styremedlem i Norge Nepal Foreningen

Fokus for feltarbeidet og oppgaven
Jeg tilbrakte til sammen ca 6 måneder i Kathmandu. Jeg var opptatt av kvinners offentlige alkoholdriking så mye tid ble tilbrakt på puber, restauranter og diskoteker. I begynnelsen var det vanskelig å finne unge nepalske kvinner som drakk alkohol offentlig, de fleste steder besto av nepalske menn og/eller turister. Etter mye leting og deltagende observasjon fant jeg ut at to arenaer var gode for å si noe om unge kvinners alkoholdriking; cabinrestauranten og diskoteket. Diskoteket er et vestlig konsept med alkoholdriking og dans til vestlig pop- og diskomusikk. Arenaen består av både nepalere og turister. Cabinrestauranten er et nepalsk/sør-asiatisk konsept og består i hovedsak av nepalere. Stedene har kun kvinnelige servitriser og mannelige gjester, og har et prostitusjonsrykte på seg. Det serveres også i en cabinrestaurant mye alkohol. Jeg har i oppgaven argumentert for at disse to arenaene og kategorier av kvinner som befinner seg der gir et relevant og fruktbart bilde av unge kvinners offentlige alkoholbruk i Kathmandu.

I oppgaven har jeg analysert og

diskutert kvinnenes forhold til alkohol innenfor disse sosiale arenaene og kategorier av kvinner, men også til det som viste seg å være nærliggende temaer slik som seksualitet, kjæresteskap, ekteskap, klær, forbruk, moral, modernitet, utdanning og fremtidsplaner. Jeg har vært opptatt av holdningene kvinnene selv har rundt alkohol, hvordan de snakker om alkohol og deres eget personlige forhold til alkohol. Jeg gir en forståelse av hva alkohol betyr og symboliserer for de ulike kvinnene og hvordan alkohol er eller ikke er en del av deres identitetsutforming. Jeg har sett på det nepalske samfunnets holdninger til kvinner som befinner seg på slike arenaer og drikker alkohol, og hvordan dette påvirker kvinnenes syn på egen identitet og på alkoholdriking.

Kaste og etnisk tilhørighet har ikke vært fokus for oppgaven, heller et tema for observasjon. Således er mine informanter fra ulike kaster og etniske grupper. Mer enn kasteforskjeller har klasseforskjeller vært tydelig; studentene kommer i hovedsak fra middelklassen, cabinkvinnene fra lavere klasser. Studentene har vokst opp i Kathmandu og bor med sine foreldre.

De står sterkt økonomisk og sosialt. Cabinkvinnene har emigrert inn fra landsbygda og bor ofte uten sin familie og tilgjengelig nettverk. De har lite eller ingen skolegang og mange fortalte historier om vold, svikfulle ektemenn, ektemenn med rusproblemer, ektemenn som hadde giftet seg med en ny kone og fratatte barn.

Alkoholens ulike betydning

Jeg har identifisert at alkohol har ulik betydning for ulike kvinner, og at det er ulike årsaker til at unge kvinner i Kathmandu drikker alkohol.

Cabinkvinner bruker alkohol som et praktisk middel i en jobb de opplever som lite ønskelig. Alkohol er en del av en økonomisk strategi, der kvinnene gjennom å drikke alkohol kan oppnå mer tips fra kunder. De oppgir ofte at de ikke ønsker å drikke alkohol, at de kan føle seg presset og gjør det for å glede kunden. Samtidig gir det å drikke alkohol en fellesskapsdannelse og en del av det sosiale livet i cabinrestauranten, både med kunder og kvinnene i mellom. Cabinkvinnene fremstiller sitt eget alkoholbruk som praktiske handlinger og ikke som umoralske handlinger og alkohol blir ikke oppfattet som en del av deres identitetsutforming.

Unge kvinnelige studenter og diskojenter velger selv om de vil oppsøke offentlige drikkearenaer. Å drikke er en del av deres identitetsdannelse og de ønsker å markere en ønsket identitet, i denne sammenheng en moderne identitet. Begrepet forbrukermodernitet har vist seg som relevant i og med at alkohol er en del av denne forbrukermoderniteten, der unge kvinner gjennom å

forbruke alkohol kan vise en identitet som moderne. Alkohol blir således et symbol på det vestlige og moderne, og gir kvinnene en smak av livssuksess. Forbruk av alkohol er dessuten, som annet forbruk, en del av en sosial aktivitet. Å drikke alkohol er ikke noe kvinnene gjør alene. De drikker i sosialt samvær med andre og for å tilhøre en ønsket kategori, som for eksempel diskojente. På den annen side er det også mange unge kvinnelige studenter som er skeptiske til diskoteket og ikke kunne tenke seg å være i en slik kontekst.

Fellestrekk

Selv om alkoholen har ulik betydning har jeg også påpekt fellestrekk mellom studenter og cabinkvinner. På begge arenaene er det forventninger til kvinnene som befinner seg der, slik som at de skal drikke alkohol og være seksuelt tilgjengelige. Dette er forventninger som ikke er vanlig at unge kvinner opplever ellers i samfunnet. Derfor er både cabinrestauranten og diskoteket arenaer der det som er ulovlig ellers er lovlig. Det er således viktig å holde cabinrestauranten og diskoteket adskilt fra resten av samfunnet, og kvinnene må spille på ulike identiteter inne i arenaene og ute i samfunnet.

Unge kvinner som drikker alkohol opplever mange av de samme reaksjonene fra samfunnet. I Nepal er det ikke vanlig, ønskelig eller sett på som passende at unge kvinner drikker alkohol offentlig. Den mest stigmatiserende reaksjonen kvinner som drikker alkohol offentlig kan få, er at de er seksuelt

tilgjengelig, i verste fall kan de oppleve å bli sett på som prostituerte. For både studenter og cabinkvinner er det meget belastende og ikke ønskelig å bli sett på som seksuelt lettsindig og prostituert. For å unngå dette tar de unge kvinnene i bruk ulike strategier. Dette kan være å underkommunisere alkoholbruk og prostitusjon, lyve om hvor de er, kle seg nogenlunde tekkelig, drikke lite, ikke bli synlig full, påstå at det er de andre kvinnene som drikker og er seksuelt tilgjengelige, og presentere seg selv i et godt lys.

Strategien å presentere seg selv i et godt lys er vanlig, og alle kvinnene jeg møtte under mitt feltarbeid gir en positiv selvpresentasjon, og setter seg selv i et godt lys. Samtidig er de påvirket av samfunnets holdninger og dette påvirker kvinnenes syn på seg selv (og på andre kvinner). Ulike beskyldninger fra samfunnet er derfor med på å styre unge kvinners liv, samtidig som kvinnene protesterer. De er ikke enige i at å drikke alkohol er synonymt med å være seksuelt tilgjengelig og ser ikke på seg selv som seksuelt løsslupne. De protesterer mot den hegemoniske holdningen at seksualitet og alkohol er koblet sammen.

Alkohol og ambivalens

Det er også tydelig at kvinner i Nepal som drikker alkohol ofte opplever en ambivalens. For cabinkvinner er det en ambivalens mellom om de skal drikke alkohol og være seksuelt tilgjengelige for å oppnå bedre økonomiske forhold, eller om de skal prøve å være skikkelige ved å bare være servitriser, og da å holde på skikkeligheten og jomfru-

ligheten. Unge kvinnelige studenter må velge om de skal gå på diskotek for å vise sin modernitet, der de samtidig risikerer å bli sett på som umoralske seksuelt tilgjengelige kvinner, eller om de skal høre på sine foreldre og oppføre seg som gode tradisjonelle kvinner. Kvinner opplever en ambivalens mot alkohol fordi alkohol representerer moderne verdier som står imot det tradisjonelle.

Ambivalensen kvinnene opplever kan prøves løst ved å ikke drikke eller bare drikke hjemme. Eller kvinnene kan markere grenser og avstand til andre, til de som er "verre" enn dem selv.

Alkohol en del av et større hele
Å drikke alkohol er for unge kvinner i Kathmandu en del av et større hele. Alkohol kan ikke løsrives fra den kulturelle konteksten det forbrukes i og ei heller fra en større ramme i unge kvinners liv. Unge kvinnelige studenter forbraker alkohol fordi det er en del av det moderne liv. Andre komponenter jeg har argumentert for at er sett på som å være moderne, er å kle seg vestlig, snakke engelsk, gå på kafe, være med mange menn, ha kjæreste, inngå kjærlighetsekteskap, ta utdanning og bli økonomisk uavhengig. Alkohol er ikke nødvendigvis den viktigste komponenten i unge nepalske kvinners ønske å være moderne. Andre sider, som å bli økonomisk uavhengig og ta utdanning blir av unge kvinnelige studenter oppgitt til å være vesentlig i unge kvinners moderne identitetsutforming. Jeg påstår at alkohol, sammen med de nevnte komponenter, symboliserer et tegn på frigjøring og et ønske om "å bryte ut". Det kan forstås som en form for motstand mot etablerte sannheter.

For cabinkvinner er det å forbruke alkohol noe annerledes i forhold til en del av et større hele. Alkohol er ikke en ønsket komponent i seg selv, men har blitt en del av kvinnes liv fordi de begynte å jobbe i cabinrestauranten. Å drikke alkohol er for disse kvinnene en del av en større økonomisk strategi, ikke en del av en større identitetsdannelse. På den annen side representerer cabinkvinner en ny og annerledes kvinnelig identitet i Nepal, og de kan ikke leve et liv uberørt av moderniteten og forbrukskulturen..

Å kunne være "sånn passe"

Kvinnene jeg har møtt ønsker en annen posisjonell identitet der de får respekt, og selv kan få lov til å definere virkeligheten og seg selv. De ønsker seg alternative verdener der kvinner har frihet til å ta egne valg, og kan bevege seg fritt i det offentlige rom uten å bli antastet. De mener det er mulig å drikke alkohol i det offentlige rom uten å være seksuelt tilgjengelige. De ønsker å bli sett på som skikkelige nepalske kvinner selv om de befinner seg alkoholdrikkende i det offentlige rom.

Men for at dette skal skje må kvinner selv kunne definere sin egen seksualitet og få en naturlig plass i det offentlige rom. Kvinner må få muligheten til å skape alternative identiteter og posisjonere seg annerledes. Disse identitetene er ikke nødvendigvis en kopi av vestlige kvinners identiteter. Kvinnene i denne oppgaven vil ikke bli fullt ut vestlige eller fullt ut seksuelt frigjorte. De vil beholde noe av det tradisjonelle og det som oppfattes som

å være en del av den nepalske kulturen. De ønsker en balanse mellom det moderne og det tradisjonelle, mellom skikkelig og uskikkelig. Unge kvinner i Kathmandu vil være passe skikkelige, passe moderne og passe villige.

Om alkoholbruk i fremtiden blir en viktig del av unge nepalske kvinners streben i å definere en ny identitet eller virkelighet vil gjenstå å se. Likevel er det tydelig at alkoholbruk for kvinner, både det frivillige og ufrivillige, allerede er en del av en alternativ skapt verden. Jeg avslutter oppgaven min med et sitat fra en ung nepalsk kvinne. Hun sier noe om endringene nepalske kvinner og det nepalske samfunnet gjennomgår: "Det har vært fire krav til kvinner i ekteskapet; være jomfru, si nei til alkohol, lage mat og gjøre husarbeid. Før var dette lett å få tak i, men slik er det ikke lenger".

Vil du vite mer om unge kvinner og alkoholbruk i Nepal kan du kontakte meg eller lese oppgaven min, den finnes på universitetsbiblioteket ved Universitetet i Oslo.

Nepal's rising vigilante violence

A wave of tit-for-tat political violence in south-western Nepal has been creating terror and driven hundreds from their homes. And King Gyanendra's handpicked government admits it has encouraged violence by anti-Maoist vigilantes.

By **Charles Haviland**
BBC News, Kapilbastu,
south-western Nepal

In a serene landscape of wheat and rice plains, pretty haystacks and lumbering ox-carts, civilians have been butchered by the anti-Maoists, with the rebels responding brutally.

Men in Krishnanagar, by the Indian border, talk openly - using the Hindi language they are comfortable with - about the onset of violence last month.

I encouraged their self-defence system. Why shouldn't I?

Dan Bahadur Shahi, home affairs minister

"I was there in a crowd of 10,000. I was part of it," says a 28-year-old businessman.

"Everyone beat up the Maoists, including me. We used our hands, our shoes, everything we could find to beat them.

"Those who couldn't take part cried and wept and refused their food."

They were beaten to death - 12 men, branded as Maoists, by people fed up with Maoist extortion and two fresh Maoist abductions.

The mob gave the victims no chance. The following days saw hundreds of houses in many villages destroyed,

s12 ■ Hamro Patrika - Nr. 2 / 2005

and people axed, shot, even burnt to death - people who may or may not have had anything to do with the Maoists. Human rights researchers say the mob raped a 12-year-old girl.

At the height of the violence, three government ministers came to address a crowd.

Home Affairs Minister Dan Bahadur Shahi says he knew they had beaten 12 men to death.

Laws 'not relevant'

"I encouraged their self-defence system," he told the BBC. "Why shouldn't I? When the Maoists massacred the people and burned their properties?"

Recourse to the courts "is not relevant during a war", he continued.

"They gathered, found them and killed them. I thought I should praise them."

In Hallanagar, rows of mud-built houses stand charred and roofless, torched by the vigilantes. Here dwell hill people, already displaced by war.

Thirty-year-old Rikh Bahadur Gaha Magar, his face blank with grief, found his cousin's body.

"His brain was oozing from his head. He'd been axed and pierced with a spear, and we think he was cut with a sickle because his hand was broken in two places," he says.

"Please tell others we need help. We're

“There have been innocent victims on both sides. Nobody should take the law into their own hands”

Om Prakash Aryal, human rights lawyer

terrified we'll be attacked again.”

Women here said the villagers knew nothing of politics. They lost their belongings and have little to eat. Om Prakash Aryal, a local human rights lawyer, says the violence between vigilantes and Maoists has killed 36, ruining over 600 houses and displacing 20,000 people to the Indian border. “The Maoists used to force ordinary people to attend their programmes. Now in the anti-Maoist violence, the same civilians' houses have been burnt down just because they attended rallies,” he says.

“There have been innocent victims on both sides. Nobody should take the law into their own hands.”

Defensive

The security forces are defensive.

“Legally what these people are doing is a bad thing. But it was done by the crowd,” says Major Sunil Gahle at a makeshift barracks in Ganeshpur village.

“The Maoists started their looting and all these bad things, so the people started this type of protection for themselves,” he said, predicting the government might soon distribute firearms to villagers.

The Maoists themselves deny there is a popular uprising against them.

I met one of their senior officials, Shashi, a small, wiry intellectual, in rebel-dominated territory in Kapilbastu.

“It is not the public that has risen against us, but feudalistic landlords and the palace,” says Shashi impassively, his comrades clustered around.

“After the palace takeover of power on 1 February, they gathered informers, landowners and Indian thugs, and sponsored a crowd in the name of resistance.”

He alleges they killed those who would not take part.

“It was all a planned move by Gyanendra,” he adds. “The cheating landlords have led the crowd. We will finish these people off.”

That Maoist ruthlessness is already evident.

Recent days saw a Maoist revenge attack on a farming village. Two men lay dead, one hammered to death, near the ghastly charred corpses of farm animals.

A prominent landowner said anti-Maoist landlords did seem to be the target. Landowners, some with holdings in India as well, have been influential in this backlash.

Like the home minister, he flatly denied that any non-Maoist had died in the earlier vigilante violence.

As in some other parts of Nepal, Maoist violence and misdirected counter-violence are taking on a frightening life of their own. And the king's government is encouraging the vigilantes. ■

Nepal: A long ignored human rights crisis is now on the brink of catastrophe

Report of Amnesty International mission to the country,
10 - 16 February 2005

Nepal has been in the grip of a human rights crisis for a number of years, in which many people throughout the country have suffered massive human rights abuses arising from the long-standing conflict between the Communist Party of Nepal (CPN) (Maoist) insurgents and the security forces. Now, after the declaration of the state of emergency, a human rights catastrophe is looming amidst heightened militarization and an attack on democracy.

This report summarizes the findings of an Amnesty International visit to Nepal from 10 to 16 February 2005. The delegation, led by Secretary General Irene Khan, assessed the impact of the state of emergency on a rapidly deteriorating human rights situation, as the "people's war" declared by the CPN (Maoist) on 13 February 1996 entered its tenth year.

Under the state of emergency fundamental rights have been suspended, there have been widespread arrests, strict media censorship has been imposed, and all internal and external communications were cut for the first seven days. The state of emergency has aggravated the existing culture of non-accountability and lack of transparency. It has increased the pattern of

militarization and restricted the space for political dialogue, thereby reducing the chances of peace.

The attacks on the media, human rights defenders, trade unionists and others following the state of emergency are crippling Nepal's dynamic civil society. Those who were exposing and condemning the human rights abuses perpetrated both by the security forces and CPN (Maoist) are being muzzled. This will fuel the current environment of impunity and increase the vulnerability of the civilian population.

Although the recent state of emergency and suspension of freedoms have drawn global attention to the situation in Nepal, it is the daily violence and terror inflicted on ordinary communities across the country in the context of the conflict that is the most pressing human rights concern in the country. The conflict has already eroded the security and human rights of the rural population and now the state of emergency is undermining the rights and freedoms of the urban population who, until now, had remained largely untouched by the abuses taking place in the countryside.

The key conclusions of the Amnesty International mission to Nepal are that

the state of emergency has strengthened the hand of the military, reduced the prospect of a political process towards peace and increased the likelihood of escalated conflict, with a consequent risk of increased human rights abuses. Without urgent measures to protect the population and end the

gross human rights abuses by both sides, the human rights crisis in the country - which has for so long gone almost unnoticed by the international community - looks set to deteriorate into a catastrophe in which many more people will suffer. ■

Nepal: aktivist og tidligere Amnesty-leder arrestert etter kongens maktovertakelse''

Etter kongens maktovertakelse finnes det ingen fremtid for de som tror på menneskerettigheter og frihet. Myndighetene vil gjøre Nepal til et stort fengsel'' (sitat fra Krishna Pahadi)

Krishna Pahadi, grunnlegger og leder Human Rights and Peace Society (HURPES), ble arrestert på kontoret sitt 9. februar. Han er tidligere leder av Amnesty International Nepal og kjent som en av Nepals ledende menneskerettighetsforkjempere. Det er usikkert hvor han nå befinner seg og Amnesty International frykter for hans sikkerhet og helse. Krishna Pahadi ble arrestert av fem politioffiserer i sivil. De hevdet at han måtte bli med dem for å rapportere til trafikkpolitiet. I følge øyevitner ble Pahadi deretter kjørt bort i en politibil. Politiet hadde ikke med arrestordre. Krishna Pahadi er en av

mange menneskerettighetsforkjempere som er blitt arrestert etter at kong Gyanendras tok over makten og innførte unntakstilstand 1. februar. Pahadi var med på å planlegge en demonstrasjon mot kuppet. Demonstrasjonen skulle ha foregått 10. februar. I en artikkel publisert av Reuters 7. februar, sier Pahadi at menneskerettighetsforkjempere ikke har noe annet valg enn å demonstrere: "Under kongens maktovertakelse finnes det ingen fremtid for de som tror på menneskerettigheter og frihet. Myndighetene vil gjøre Nepal til et stort fengsel". ■

- Hundrevis "forsvinner" i Nepal

Hæren i Nepal, som støttet Kong Gyanendra i kuppet 1. februar, er blant de verste i verden når det gjelder tvungne "forsvinninger", sier menneskerettsorganisasjonen Human Rights Watch (HRW) i en rapport som ble offentliggjort i går.

Av: ERIK R. SELMER
Dagsavisen

Den amerikanske organisasjonen ber kongen og hæren om øyeblikkelig å slutte med denne praksisen, og sørge for at de ansvarlige blir brakt for retten for sine ugjerninger. Nepal er et av Norges viktigste bistandsland, og den norske regjeringen vurderer fortsatt om bistanden skal avbrytes.

Skremmende

I løpet av de siste ni årene med borgerkrig mot maoistiske opprørere er det nesten ingen andre i verden som har så mange tvungne forsvinninger på samvittigheten som den nepalske hæren.

Lokale menneskerettsorganisasjoner har de siste fem årene dokumentert mer enn 1.200 tilfeller av tvangsbortføringer, eller "forsvinninger" som det heter. Ikke noen andre steder i verden ble så mange sporeløst borte som i Nepal i årene 2003 og 2004, ifølge FNs arbeidsgruppe for tvungne eller ufrivillige forsvinninger.

- Gitt omfanget av "forsvinninger" vi har dokumentert, er hærens økte rolle etter kongens kupp skremmende, sier Brad Adams, Asia-direktør for Human Rights Watch.

- Maoistiske styrker har en skrekkelig

rulleblad med drap, tortur og trusler. Men svaret kan ikke være å slippe løs en hær som har vært ansvarlig for så mange "forsvinninger" og andre ekstreme menneskerettsovergrep, sier Adams.

I den 171 sider lange rapporten dokumenterer HRW selv mer enn 200 tvangsforsvinninger utført av Nepals hær og politi, og analyserer årsakene til krisen. Organisasjonen mener det faktiske antallet "forsvinninger" kan være betydelig underrapportert, ettersom mange familier ikke hadde meldt fra om slektingers "forsvinninger" til noen annen organisasjon, og HRW var den første organisasjonen de snakket til om "forsvinninger".

Del av en strategi

I nesten alle tilfellene som er dokumentert, fastholder vitnene at de som "forsvant" sist var blitt sett i sikkerhetsstyrkenes varetekt. De var blitt anholdt i store operasjoner, målrettede raid, ved politiets sjekkpunkter, på gata eller fra arbeidsplasser eller studiested. I mange av tilfellene, særlig når folk hadde vært "forsvunnet" i flere år, er det nærliggende å tro at de er blitt henrettet mens de var i sikkerhetsstyrkenes varetekt, skriver HRW i sin rapport.

- Forsvinninger i Nepal er blitt en inte-

gret del av kampen mot opprørerne, ikke bare en avvikende atferd fra enkelte utskudd i hæren, sier Adams.

■

For å lese rapporten til Human Rights Watch- se www.hrw.org

For andre nylige rapporter fra Nepal se:

International Crisis Group: www.crisis-group.org

Amnesty International:

www.amnesty.org/ www.amnesty.no

InMed enkle hjelpemidler har UNICEF

Norge i løpet av to år bidratt til å hal-

vere barnedødeligheten i deler av

Nepal.

IFEX- International Freedom of Expression Exchange (www.ifex.org)

More than 30 days after King Gyanendra of Nepal dissolved parliament and declared a state of emergency across the country, censorship and attacks on journalists have worsened, say IFEX members.

In a new report entitled "Nepal: Coups, Kings and Censorship", the International Federation of Journalists (IFJ) says authorities have recently issued new orders barring the media from disseminating any information related to security issues without obtaining prior permission from security forces.

The new regulations coincide with reports of increased violent attacks on the media by security forces. Journalists have been held and interrogated or beaten for their reporting. In one case, a Nepal TV reporter was beaten for photographing bodies of soldiers killed by Maoist rebels, says IFJ.

IFJ says governments should suspend military aid to Nepal until democracy is fully restored.

The International Press Institute (IPI) and the Committee to Protect Journalists (CPJ) have also expressed concerns. They report that authorities last week ordered the editors of four weekly newspapers to replace the word "Maoist" with "terrorist" in their publications. Under threat of punishment, the weeklies, including "Jana Astha", were forced to change large portions of their text to comply with the order.

Meanwhile, Human Rights Watch has called on the Nepalese government to end the army's practice of enforced disappearances. The IFEX member says the army has become one of the world's worst perpetrators of enforced disappearances - a worrying trend considering the heightened role of the security forces after the King's seizure of power. ■

UNICEF har bidratt til å halvere barnedødeligheten i deler av Nepal

Av Geir Ove Fonn
Vårt Land, 14.02.05

Generalsekretær Kjersti Fløgstad Gjestvang mener suksessen i Nepal viser at det er fullt mulig å snu en tragisk trend, der det hvert eneste år dør fire millioner nyfødte barn i fattige land.

- Det handler om å prioritere hjelp rettet mot gravide kvinner og nyfødte. Vi ser svært oppmuntrende og gode resultater på steder der det settes inn en ekstra innsats, sier Gjestvang.

Pakke.

Hun viser fram en liten pakke med hjelpemidler som UNICEF deler ut til kvinner i Nepal som føder hjemme. Bare ved hjelp av enkle ting som et såpestykke, et sterilt plastunderlag og et barberblad stiger sjansene for at et barn født hjemme på et jordgulv vil overleve:

- Dette settet til 12 kroner har reddet livet til mange fødende kvinner, og til nyfødte barn. Det er enkelt, men effektivt, påpeker Gjestvang.

Siden 2002 har UNICEF Norge finansiert prosjektet "Beste start på livet" i Nepal. På bare to år har det bidratt til en halvering av barnedødeligheten i de aktuelle områdene. Det dreier seg blant annet om enkle tiltak som hygienekunnskap, vaksiner og vitamintilskudd.

Endringer.

Og det handler ikke minst om at befolkningen selv ønsker å gjennomføre endringer i atferd, fordi de ser at det gir resultater:

- Det nytter ikke å skape langsiktig endring bare ved å komme med rent vann, vaksiner og vitaminer. Vi må gå løs på de grunnleggende årsakene til den høye dødeligheten blant nyfødte og kvinner i barsel - ikke minst gjennom utdanning og dialog med lokalbefolkningen, sier Gjestvang.

Det som oppmuntret henne sterkest på besøk til Nepal, var at kvinnene ikke takket UNICEF for den dramatiske bedringen i nyfødthelse. I stedet var de veldig stolte over hva de selv hadde fått til.

De positive resultatene har ført til at myndighetene i Nepal har bedt UNICEF utvide prosjektet til nye områder. Fordi både myndighetene og de maoistiske opprørerne støtter prosjektene, fortsetter de til tross for den politiske konflikten i landet som har toppet seg den siste måneden.

Av drøye 800.000 barn som hvert år fødes i Nepal, dør nærmere 54.000 før de fyller ett år - mange på grunn av diaré. Ytterligere 20.000 dør før de fyller fem. 4.400 kvinner dør årlig i barsel, og 90 prosent av kvinnene føder hjemme uten kvalifisert hjelp.

Kontroll. Vi prøver å få flere til å oppsøke helsestasjon når de skal føde, og tallet er på rask vei oppover. Samtidig

har vi etablert svangerskapskontroll bemannet av kvinner som har fått en enkel opplæring for å følge opp mor og barn. De sørger blant annet for veiing og utdeling av jemtabeltter, sier Gjestvang.

UNICEF-generalsekretæren mener at det fortsatt skal være mulig å nå FNs tusenårsmål om å redusere dødeligheten blant barn under fem år med to tredjedeler mellom 1990 og 2015. - I noen land går utviklingen rett vei, i

Pressemelding, UD

Nr.: 17/2005

Avsettelsen av regjeringen i Nepal et alvorlig tilbakeslag for demokratiet. Tiltakene som Nepals kong Gyanendra har iverksatt er et alvorlig tilbakeslag for demokratiet i landet som Norge beklager. Dette bidrar til å svekke landets lovlig valgte myndigheter, sier utenriksminister Jan Petersen.

- Fra norsk side vil vi oppfordre Nepals myndigheter om snarest å ta skritt for å gjenopprette landets lovlig valgte myndigheter, sier utenriksminister Petersen.

Norge sammen med andre giverland og det internasjonale samfunn har forøvrig arbeidet aktivt for å bidra til en normalisering av den politiske situasjonen i Nepal. Gjeninnsettelsen av statsminister Deuba i juni 2004 var et viktig skritt i denne retning.

- Norske myndigheter følger utviklingen i landet nøye og vil vurdere betydningen for norsk bistand i nært samarbeid med andre giverland, sier utviklingsminister Hilde Frafjord Johnson.

andre land øker dødeligheten. Det gjelder dessverre i store deler av Afrika, der Eritrea peker seg ut som et enslig, positivt unntak.

I Latin-Amerika er utviklingen langt bedre og på god vei til å nå FN-målene, mens det fortsatt er et stykke igjen i Asia. ■

International Committee of the Red Cross: www.icrc.org

Det bilaterale utviklingssamarbeidet ble innledet i 1996, og ble muliggjort av den demokratiseringsprosess som fant sted på 90-tallet. Utviklingssamarbeidet mellom Norge og Nepal konsentreres i dag om styreset/menneskerettigheter, grunnutdanning og energi, samt fredsbyggende tiltak. Norsk samarbeid har forholdt seg til fattigdomsstrategien (PRSP) vedtatt i 2002 av den da demokratisk valgte regjering. Alle samarbeidstiltak søkes tilpasset arbeidet for fattigdomsbekjempelse og fred og retter seg inn mot økt tjenesteyting for marginaliserte grupper.

Givergruppen i Nepal utrykte under givermøtet (NDF) i mai ifjor sterk felles bekymring for de problemene manglende demokrati, den væpnede konflikten og MR-bruddene skaper for utviklingsarbeidet.

Norge har bevilget 95 mill. kr. til bilateral bistand til Nepal for 2005. I tillegg kommer humanitær bistand og støttetiltak formidlet gjennom frivillige organisasjoner. I alt beløp dette seg til 143 mill. kroner i 2003. Det er ca. 70 fastboende nordmenn i Nepal. ■

Fastlåste fronter i fjellandet

Så langt har over 11 000 mennesker mistet livet i den ni år lange konflikten mellom regjeringen og maoistene i Nepal. Kong Gyanendras maktovertagelse ser foreløpig bare ut til å ha gjort situasjonen enda mer fastlåst.

Av NAVIN SINGH KHADKA

1. februar i år annonserte 58 år gamle Gyanendra at han hadde oppløst Nepals sittende koalisjonsregjering, og at han umiddelbart ville innsette en regjering ledet av han selv. Kongen hevdet at hans inngripen var helt nødvendig fordi Nepals politiske partier ikke hadde klart å avholde valg og var ute av stand til å finne en løsning på konflikten med den maoistiske opprørsbevegelsen i landet. Kong Gyanendra beskyldte videre partiene for å være korrupte og hevdet de kun var opptatt av å krangle seg i mellom og at de derfor var i ferd med å ødelegge Nepals framtid.

Dette var anklager kongen hadde kommet med flere ganger tidligere, og maktovertagelsen i februar kom derfor ikke helt uventet. Da kongen avsatte statsminister Sher Bahadur Deuba for første gang i 2001, var det mange som trodde at det var begynnelsen på en kongelig maktovertagelse. Men i stedet valgte kongen å innsette tre forskjellige statsministere i rask rekkefølge. Nummer tre som fikk sparken var altså Sher Bahadur Deuba igjen, åtte måneder etter at kongen hadde innsatt han som statsminister for andre gang. Opposisjonelle arrestert. Stemningen i

Katmandu da kongen avsatte statsministeren var helt annerledes og mer spent denne gang enn da han gjorde det samme for to og et halvt år siden. Da Gyanendra 1. februar annonserte at han hadde oppløst regjeringen, ble alle telefonlinjer øyeblikkelig stengt. Videre ble statsminister Deuba, mesteparten av hans regjering, samt ledere for de større politiske partiene enten arrestert eller satt i husarrest. Landets eneste internasjonale flyplass ble stengt. Tv- og radiostasjoner ble kun tillatt å sende kongens erklæring i forbindelse med maktovertagelsen. Soldater ble utplassert i avisredaksjonene og hver eneste side ble sensurert. Et par timer etter kongens formelle maktovertagelse ble det erklært unntakstilstand.

Udemokratisk. Mens politiske ledere, inkludert den avsatte statsminister Deuba, betegnet kongens handlinger som udemokratiske og i strid med grunnloven, var reaksjonene blant Nepals innbyggere mer blandet. Noen mente kongen gjorde det rette og håpet de nå ville slippe den stadige kranglingen mellom politikerne og alle streikene. Det var til og med enkelte som feiret kongens maktovertagelse med fyrverkeri. Andre var lang mer kri-

tiske. Det store flertallet valgte imidlertid å forholde seg rolig og avvende situasjonen.

Usikre hjelpeorganisasjoner.

Internasjonale bistandsorganisasjoner som opererer i Nepal har holdt en rekke møter for å bli enige om hvilken linje de skal legge seg på.

– Vi har bestemt oss for å vente og se. Hva som skjer på landsbygda er for øyeblikket usikkert. Vi vil etter hvert vurdere om det er mulig å jobbe videre i denne nye situasjonen, uttalte Jan de Witt, direktør for den statlige nederlandske bistandsorganisasjonen SNV. Også Bob Smith, avdelingsleder i britiske Department for International Development (DFID), var bekymret. – Vi er svært urolige for sikkerheten til våre ansatte i felten og for fremtiden til våre prosjekter. Menneskerettigheter og demokrati er avgjørende for at vårt arbeid skal være mest mulig effektivt, understreket Smith.

Truer med kutt. Etter hvert som stadig flere utenlandske reaksjoner tikket inn, ble det tydelig at Kong Gyanendra står overfor en rekke utfordringer. India og Storbritannia, som er viktige leverandører til den nepalske hæren, holder tilbake militære forsyninger. USA har gjentatte ganger sagt at demokratiet må gjenopprettes og at de arresterte politiske lederne må bli satt fri. USA truer allerede med å kutte sin økonomiske støtte til Nepal.

– Vi har gitt tydelig uttrykk for vår bekymring over situasjonen og sagt at vi ønsker demokratiet gjenopprettet. Washington vurderer fortløpende støt-

ten til Nepal og det kan bli kutt hvis ikke situasjonen endrer seg, uttalte USAs ambassadør til Nepal, James Moriarity

Både USA, India, Storbritannia, Tyskland, Frankrike, Danmark og Norge har kalt hjem ambassadørene sine. Så å si hele utviklingsbudsjettet til Nepal er basert på bistand. Kina, Pakistan og Russland har vært avvende og framholdt at det som skjer i Nepal er et indre anliggende.

Sliter på to fronter. Kongen har imidlertid lovet både å gjenopprette demokratiet og å bukt med maoistenes opprør. Men å oppnå dette blir ikke lett for kongen. Han er nå mer upopulær enn noen gang både blant lederne for de politiske partiene og blant maoistene. De politiske partiene har allerede gått sammen om å starte en tverrpolitisk, ikke-voldelig bevegelse som skal jobbe for demokrati og menneskerettigheter.

Etter at kongen oppløste parlamentet for to og et halvt år siden har relasjonene mellom partiene og kongen vært anstrengt og en rekke partier har til stadighet arrangert demonstrasjoner og protester. Forholdet mellom Gyanendra og partiene har selvfølgelig blitt ytterligere forverret etter at kongen overtok makten 1. februar. Fremdeles sitter flere politikere arrestert, selv om to tidligere statsministre, flere tidligere ministre, akademikere, menneskerettighetsaktivister og journalister er blitt satt fri.

Uforsonlige maoister. Den nyutnevnte innenriksministeren, Dan Bahadur

Shahi, var raskt ute med å erklære at kongens regjering ville invitere maoistene til forhandlinger.

– Maoistene burde være interesserte å diskutere med oss. Jeg sier dette fordi de hele tiden har sagt at de ønsker å forhandle direkte med kongen. Det har de muligheten til nå, sa Shahi i et radiointervju.

Men 12. februar sa maoistleder Prachanda til BBC at det er uaktuelt for maoistene å forhandle med kongen med det første.

– Måten kongen overtok makten på 1. februar gir oss ingen annen mulighet enn å gjøre oss klare til den siste avgjørende kampen fordi kongens handlinger tydelig har vist at det ikke finnes demokrati i dette landet, fastslo Prachanda.

I sin erklæring da han overtok makten sa kongen selv heller ingenting om fredsforhandlinger. Men han sa at hans administrasjon ville gi amnesti til dem som hadde deltatt i væpnede opprør hvis de vendte tilbake til sine vanlige liv.

Forverret. Etter kongens maktovertagelse har Katmandu vært relativt rolig, og det har ikke vært noen tegn til økt aktivitet fra maoistene. Utenfor hovedstaden er situasjonen imidlertid helt annerledes. Stadig flere veier blokkeres av opprørerne, og flere steder har de angrepet representanter for myndighetene. 11. februar ble fem fengselsvakter drept av maoistene i byen Dhangadi i den vestre delen av Nepal. Maoistene satte fri rundt 150 fanger, hvorav mange var maoister.

Foreløpig er det derfor lite som tyder på at kongens maktovertagelse har bidratt til at en fredelig løsning på Nepals ødeleggende borgerkrig er kommet noe nærmere.

Navin Singh Khadka er nepalesisk journalist og BBC-korrespondent med base i Katmandu.

Low Voices at High Altitude

By MANJUSHREE THAPA
New York Times

New Delhi - UPON assuming absolute power over Nepal on Feb. 1, King Gyanendra banned all expressions against the spirit of his coup, including those voiced in interviews, writings, publications and even private discussion. It is hard for me, as a writer, to accept this. And ensuing events in my country have shown that I'm hardly alone.

Nepal won its democracy in 1990, after centuries of despotic monarchy. Perhaps the most dramatic effect of this liberty over the past 15 years is that Nepalis got in the habit of talking. We talk in our houses and in the tea shops, we talk in offices and on the streets, we talk through the news media and at public forums, we assemble in demonstrations to voice our opinions. No topic is off limits. We criticize, we praise, we summarize and analyze anything, everything. It became, it seemed to us, impossible to silence us. Yet King Gyanendra has been trying to do just this. After his coup, he immediately suspended the right to assemble peacefully, cracked down on the free press, overturned the right against preventive detention and banned rights to property and privacy. He took from the people the right to most constitutional remedies, leaving us completely at the

mercy of his government's whims. We are no longer citizens, but subjects. The military has stationed itself in state-owned and private news media organizations, vetting every report published or broadcast. Soldiers captured the nation's telecommunications system, first shutting down all phone lines for days, then turning them off and on at will. Many politicians, social advocates, human-rights defenders, journalists and writers fled their houses, fearing arrest. (I was lucky enough to get out of the country on Feb. 6 under the protection of a foreign diplomat who walked me through the airport and onto my plane.)

People were right to be scared: the round-ups of those who posed a threat to the king's new regime began even as the coup was announced, and have continued. The news of the government's actions was spread by word of mouth, as all news reports, even those on satellite TV, had been blocked. In the first few days of the coup, everyone hunkered down, afraid. But soon people began to meet and talk, to talk against the coup. Protests popped up all over the country. The nation's businesspeople joined the chorus: bankers complained of the lack of phone lines; officials at airlines, hotels and other businesses dependent on tourism warned of economic collapse. Soon there was talk that the king was planning to seize the bank accounts of democratic politicians on trumped-up charges of corruption.

As they talked, people grew emboldened. They found out who had satellite phones, who had Internet connections that somehow still worked. Journalists smuggled their reports across the Indian border or from the compounds of diplomatic missions. Contraband writings - The New York Times, The Guardian of London and the Indian newspapers' coverage of the coup - passed from hand to hand. Eventually, censorship itself became an object of ridicule. The country's biggest English-language daily, The Kathmandu Post, ran nonsense editorials like "Socks in Society" - a thoughtful treatise on how socks without holes are a prestige symbol in a poor country like Nepal. The weekly Nepali Times ran an editorial criticizing a recent spate of deforestation - trees being the symbol of the Nepali Congress Party, whose leaders had been arrested. One daily, Deshantar, simply left a blank space where its editorials usually appear.

As the public mood has shifted from fearful to defiant, the coup seems more of a farce than a tragedy. The king's main justification for taking power was that the country's Maoist insurgents, who have fought the state since 1996, had grown powerful enough to paralyze all governance. The king promised to deploy the military more effectively now. Yet people quickly realized that if the military was going to spend so much effort arresting dissidents, censoring the news, nationalizing property, scattering demonstrations, disbanding organizations and generally evading the rule of law, who would ward off the Maoists?

s24 ■ *Hamro Patrika* - Nr. 2 / 2005

Now several demonstrations have taken place in Katmandu, the capital, and other forms of defiance are planned. The Nepali people have grown fond of freedom. We won't give it up without a fight.

But we are concerned about the international response to the coup. More than 60 percent of Nepal's national budget comes from foreign grants and loans. If liberal democratic nations - the United States, Britain and the other European countries - would halt their aid (even just the money going to the military), it might make it impossible for the king to sustain absolute power. It is a supreme act of bad faith on the part of the king to ask taxpayers around the world to foot the bill for his autocratic reign.

Of course, even if we are able to reverse the coup and restore democracy it won't solve all of Nepal's problems. Not only is the country one of the poorest in the world, but the Maoist insurgency has claimed more than 11,000 lives and forced hundreds of thousands from their homes. A Maoist takeover is simply not an appealing option to most Nepalis.

Most analysts in Nepal agree, however, that there is no military solution to the Maoists either. Not only is the army ineffective, but many claim that it has used the insurgency as an excuse for extrajudicial killings, unlawful detentions and rape. In the end, the democratic political parties and the Maoists must negotiate a settlement, perhaps with international mediation. With his ill-advised coup, King

Gyanendra has only distracted the Nepali people and the world from what truly matters: making democracy work, making it possible for Nepalis to enjoy our rights - like talking about anything and everything - without any fear of the gun.

Manjushree Thapa is the author of "Forget Kathmandu: An Elegy for Democracy" and "Tutor of History," a novel.

Manjushree Thapas nyeste bok "Forget Kathmandu: An Elegy for Democracy" er en bok som anbefales. Den kan bestilles på nettet, bla hos Amazon.

Erklæring fra EU-formannskapet om utviklingen i Nepal

Den europeiske union er dypt bekymret over at flerpartiregjeringen i Nepal er oppløst, og at kongen har besluttet å overta regjeringsmakten. Dette innebærer et alvorlig tilbakeskritt for flerpartidemokratiet. Den europeiske union har hele tiden støttet et flerpartidemokrati og konstitusjonelt monarki i Nepal. EU kan under de rådende omstendigheter ikke se at det finnes noe alternativ til en bredt fundert regjering. Demokratiet kan ikke sikres ved å utestenge demokratisk valgte krefter fra beslutningsprosessen. Den europeiske union krever at flerpartidemokratiet i Nepal umiddelbart gjeninnføres for å være mer i samsvar med det nepalske folks ønsker.

Den europeiske union er alvorlig bekymret over meldinger om at representanter for det politiske liv og det sivile samfunn har fått begrenset sin handlefrihet, og minner om at det er nødvendig å sikre respekten for sivile og politiske rettigheter. Den europeiske union gjentar at den fortsatt er alvorlig bekymret over den kritiske situasjonen for menneskerettighetene i Nepal, med hyppige og systematiske overtredelser på begge sider i konflikten. EU gjentar at vedvarende brudd på internasjonale menneskerettigheter og internasjonal humanitær rett vil få alvorlige konsekvenser for Nepals anseelse internasjonalt.

Den europeiske union er overbevist om at den eneste akseptable og varige løsningen på den rådende konflikten må være demokratisk fundert og et resultat av forhandlinger. Den europeiske union anser stadig at en militær løsning på Nepals problemer er utelukket, og at eventuelle forsøk fra partenes side på å løse konflikten militært kun vil bidra til å forsterke og forlenge det nepalske folks lidelser.

De tiltredende landene Bulgaria og Romania, søkerlandene Tyrkia og Kroatia*, de landene som omfattes av stabiliserings- og assosieringsprosessen, og potensielle søkerland, Albania, Bosnia-Hercegovina, Den tidligere jugoslaviske republikken Makedonia og Serbia og Montenegro, samt EFTA-landene Island, Liechtenstein og Norge, som er medlem av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), slutter seg til denne erklæring.

Nepalese editor Kanak Dixit released

- The Committee to Protect Journalists welcomes the release early this morning of prominent Nepali editor Kanak Mani Dixit, who was detained and questioned for roughly five hours last night. At least four journalists jailed since the royal coup on February 1 remain imprisoned.

Officers at the Jawalakhel police station questioned Dixit, who edits and publishes the Nepalese-language Himal Khabarpatrika magazine, mainly about a recent trip to India to attend a seminar, his brother Kunda Dixit told CPJ. Authorities provided no reason for his detention or release.

Dixit has been outspoken in his criticism of King Gyanendra's February 1 takeover of the government and suspension of civil liberties. Word of the editor's arrest spread quickly in Kathmandu and internationally, and Dixit took the opportunity of his release this morning to draw attention to grim conditions for human rights workers and the press in Nepal.

"Some of us are privileged in Kathmandu," Dixit told local reporters, according to Kantipur Online. "But make no mistake, the country's civil liberties and press freedom have taken a knock. They have been pushed back several decades. The situation of journalists and human rights activists,

especially outside Kathmandu, is anything but normal."

Four journalists imprisoned since the coup remain in custody, including Labadev Dungana, executive editor of eastern Nepal's Panchther Times and district correspondent for Rajdhani daily, who was detained last week. Journalists Arjun Prasad Shah, Monohar Pokhrel, and D.R. Panta have been imprisoned since mid-February.

Police also detained photographer Ashish Sarraf in the southern town of Janakpur today after he took pictures of street demonstrations, according to Nepalnews.com, an online news Web site. As many as 200 political activists were arrested across the country today after opposition political parties launched protests calling for the restoration of democracy, according to local and international news reports. Last week, officials from the District Administration Office in Kathmandu interrogated Surya Thapa, editor of Budhabar weekly, about an article detailing political parties' opposition to the king's actions. Criticism of the king's move has been banned in Nepal. If charged, Thapa could face one year in jail for publishing prohibited material, according to local news reports.

"CPJ welcomes the release of Kanak Dixit, whose imprisonment signals the government's appalling ill-will toward

the press, not to mention a disregard for its own international reputation," said CPJ Executive Director Ann Cooper. "We call on authorities to release all other imprisoned journalists, and to lift the press restrictions that Dixit has bravely condemned."

Hundreds of journalists working for more than 40 private radio stations across Nepal have lost their jobs following a ban on the private broadcasting of news last month. Hundreds of other journalists face layoffs as newspapers lose advertising revenue due to the political crisis.

Recent restrictions on the press require military vetting of reporting on the ongoing Maoist conflict. Censorship of newspapers based outside of Kathmandu has been particularly strict. CPJ is a New York-based, independent, nonprofit organization that works to safeguard press freedom worldwide. For more information about press conditions in Nepal, visit <http://www.cpj.org>

Nepalese bloggers, journalists defy media clampdown by king

After the Royal Takeover in Nepal, King Gyandendra censored the media, arrested journalists and cut communications. But tech-savvy journalists are using their blogs to get news out to the rest of the world.

By Mark Glaser

"Communications are still cut off. And the future of the country, people and our journalistic career look glum." --
Radio Free Nepal blog, Feb. 2, 2005

In the Internet Age, powerful rulers have little chance to operate in a media blackout. They can shut the newspapers, the TV stations and even block Web sites and telephone lines. But eventually, news leaks out, an e-mail here, a Web site there and eventually a Weblog fighting for the cause of the repressed.

In Nepal, King Gyandendra took power February 1 from Prime Minister Sher Bahadur Deuba, putting ministers under house arrest and immediately censoring and threatening the free press. But a few days later, after phone

lines were back up, journalists were getting news out via Weblogs -- either anonymously posted or under their own names.

And the news was grim. The army had shut the flourishing FM community radio stations and had put censors on TV broadcasts and inside newspaper newsrooms. The king called for a ban on negative reports on his takeover, and at least six more journalists are still in prison there, including Bishnu Nisthuri, Secretary General of the Federation of Nepalese Journalists. Both Reporters Sans Frontieres and the Committee to Protect Journalists have called on the king to renew press freedoms.

Meanwhile, newspapers that were critical of the king in the past were more circumspect, running editorials about the weather or trees -- or even blank editorial pages. As a result of the clampdown, journalists and other media workers have lost jobs, with a photo in the Kantipur Daily newspaper of a newly unemployed journalist strumming an acoustic guitar causing concern from censors.

The journalists who run blogs were less concerned. The Nepalese group blog, United We Blog, quickly ran the photo of the strumming journalist, along with a commentary on the 1,000 radio journalists who had possibly lost

their jobs recently.

"This shows the reality of Nepalese journalists," wrote Gunaraj, news editor for Kantipur Daily, who also writes for United We Blog. "You can't write what you think [is] news. You have to be cautious projecting the news and views. If the government finds it is against the directives of the rule, you can be punished. It is very much disturbing for the journalist. If the situation [stays] like this, more and more media houses will be closed down and the journalists [will be] out of jobs."

United We Blog was launched only last October by a group of journalists who write for the Kathmandu Post, Kantipur Daily, and Nepal Weekly. The blog's co-founder Dinesh Wagle, 26, is a gregarious Kantipur Daily reporter who covers technology issues. His crusade to get Nepalese journalists to blog has made him a leading figure in the nascent Nepalese blogosphere, and United We Blog has gone from a personal forum to a much more politically charged outlet. On February 22, the blog devoted the entire day to protest two jailed Iranian bloggers, one of whom was recently sentenced to a 14-year prison term.

"We are just blogging whatever we think bloggable on a variety of topics," Wagle told me via e-mail. "Only since the Feb. 1 Royal Takeover (well, after the resumption of Internet services on Feb. 8) I started blogging very much about political situation in the country. Only on Feb. 8, I came to know the importance of this site ... a place to express myself. Yes, there are some restrictions in expression after the emergency rules were imposed in the

country following Royal Takeover. But we will try to write as much as we can. ... We want our rights to freedom of expression and democracy back. I hope the king will do that soon."

A complex political situation

To outsiders, the Royal Takeover looks like a cut-and-dried case of a tyrannical power grab. But the situation is much more complex. The Himalayan nation of Nepal, the 12th poorest nation in the world, has lived through a series of monarchs and maharajahs for the past two centuries. The country has felt the pull of its powerful neighbors, China and India, while it has been pulled apart by Maoist insurgents who roam the countryside and a fragile multiparty democracy that ended with King Gyandendra's Royal Takeover. The king himself ascended to the throne in 2001 after a bloody Royal Massacre in 2001, when a drunken Crown Prince Dipendra killed the king and Queen of Nepal and seven other royals before he killed himself. Now the people of Nepal are left with Gyandendra's iron-fisted rule and the Maoist rebels who have shut down transportation in a strike outside the capital of Kathmandu. The king promised to end the insurgency and restore democracy within three years. (Read a BBC primer on Nepal's current crisis here, and a timeline of Nepal's political history here.)

India has cut off military aid to Nepal, and the European Union and United States denounced the king's takeover - though the U.S. is wary of the Maoists taking power and has provided Nepal with military aid in the past.

Blogger/journalist Wagle says he's upset that the democratic movement in Nepal had failed over the past 15 years, at one point having 11 different formations of government rule in 11 years.

"I am very much ashamed to say that all governments of the last decade and a half couldn't deliver as per people's expectations," Wagle said. "That doesn't mean governments of the pre-1990 democratic movement were competent and clean either. They were even more corrupted and we had no freedom. People expected a lot from elected governments of post-1990 movement. Opposition parties couldn't play the constructive role in the parliament, ruling parties couldn't rule properly. In the mean time, Maoists started their bloody People's War in 1996 and Nepal was pushed toward being a failed state." Wagle says that Nepalese journalists are stuck in the middle, not allowed to report negatively about the king or the Maoists.

"We, the press, are surviving in a crossfire," he said. "We can't speak or write against Maoists as well. If we do so, we will be targeted. Several reporters have been assassinated in the last few years because they wrote against Maoists. Now, we can't write against the spirit of the Royal Proclamation. If we do so, we will be jailed."

Meanwhile, another Nepalese journalist started the Radio Free Nepal (RFN) blog, with the express intent of telling the truth about what was going on in Nepal. But because of the king's threat of jail for negative reports, the blogger

remains anonymous and posts under the pseudonym "Kathmandu."

"I started the blog to advocate for the return of democracy," the blogger told me via e-mail. "As a journalist, and a Nepali, it is a grave concern for me that the king has taken the direct power, dismissing the government and democracy and imposing censorship on the media. My primary aim with Radio Free Nepal is to get the information to the world about Nepal and to tell them that we are not happy with what's going on and we want democracy back."

Thanks to the Internet, the blogger is able to get uncensored news out to the world, whether it's links to Western stories on Nepal or first-hand accounts of army censors on the premises of media outlets in Kathmandu.

"Even when phones and Internet were cut off in Nepal, we used the Internet at embassies and diplomatic missions to communicate with the world," the blogger said. "I am communicating with a few of my journalist friends asking them to write about Nepal almost everyday to get the word out. ... For me, the Internet is not only a medium to spread the word and advocate for democracy but also a means of encouragement in my fight for democracy."

Bloggers in danger?

Bloggers such as The Media Drop's Tom Biro and BuzzMachine's Jeff Jarvis have picked up on Radio Free Nepal and linked to it, as the blog has started to post photos of the Nepalese military stationed around the capital. But are the Nepalese bloggers putting themselves in danger by putting negative news on their blogs and calling for

foreign media attention?

The Radio Free Nepal blogger says the government would block the site if it finds out about it, but that bloggers are currently enjoying more freedom of expression because of the lack of IT knowledge by government officials. Still, the blogger knows that the punishment could be harsh if the government can track down him or her.

"Since they are summoning newspaper editors for publishing something that [isn't] even against the king, I would certainly face something worse than summoning," the blogger said. "I am sure I would be arrested for going against the 'Spirit of Royal Proclamation.'"

Wagle, for one, is not deterred by the threat of arrest. He says the anonymous blog posts at Radio Free Nepal aren't as credible as people putting names on their work.

"I don't think posting anonymously will be that useful and effective," Wagle said. "Man, do whatever you like with your identity revealed. Why are you afraid of jail? I am not, really. I am happy to go to jail if they want to put me there just because of my blogs." Bob Zelnick, former ABC News correspondent and journalism school chairman and professor at Boston University, thinks the bloggers could be playing with fire.

"The bloggers presented accounts of political heavy-handedness, tight control of anything published and implied praise for the new communications technology, without which all or most of the situation in Nepal would have hap-

pened out of sight of the rest of the world," Zelnick told me via e-mail. "The tenor of many accounts suggests the bloggers may feel their electronic communications are more secure than they in fact are, raising the possibility of future targeted crackdowns."

Already, the bloggers say that sites such as NepaliPost.com and NewsLookMag.com have been blocked by the king.

What will happen next is anyone's guess. But Wagle notes that the Internet and blogging are new phenomena in Nepal, with only 300,000 Net users out of a population of 25 million. Getting foreign media attention The point of all this blogging -- in English -- is to bring the plight of the Nepalese to the Western media's attention, which could goad other countries to pressure the king to back down. So far, the news has been spotty, with the media's attention focused more on Iraq and other issues.

Kristin Jones is a research associate of the Asian Program at the Committee to Protect Journalists (CPJ). She noted that Nepal relies heavily on international aid and tourism -- both of which could be changed by international public opinion.

"Western journalists and bloggers can do a lot for journalists in Nepal simply by publicizing their problems," Jones told me via e-mail. "The crisis in Nepal has gotten very little press coverage, in part because it is so difficult to report on what's going on there. But Western journalists are not subject to the same rules of censorship the local press is,

and can cover things the local press cannot. Part of the problem is also lack of interest outside of Nepal, and bloggers are expert at stirring interest." Press freedom group Reporters Sans Frontieres has run a series of articles on the crackdown in Nepal, and the CPJ recently met with the Nepalese ambassador to the U.S. in an appeal for threatened journalists. Jones said the Nepalese ambassador was "very polite and very firm" in defending the king's moves.

"According to all the statements the king has made, the curbs on press freedom are intended to be a temporary measure during the state of emergency," Jones said. "But no one knows how long the assault is going to last, or what damage may be done to the press in the meantime. Several journalists have been imprisoned during the last few weeks; we don't have information on whether they have been mistreated by security forces. Perhaps hundreds of journalists have lost their jobs, and hundreds more face layoffs." Jones said the advent of Internet reports and blogs in Nepal was relatively new compared to China and Vietnam, where it has been more commonplace as a way around censorship. She was unsure what might happen to the outspoken bloggers, as there has never been an Internet-related crackdown in Nepal before.

But Jones did say that the Nepalese security forces have had experience blocking Maoist sites in the past and definitely understand the power of the Net.

"While he's not a blogger, Bishnu Nisthuri, who is the General Secretary

of the Federation of Nepalese Journalists and who has been in the custody of security forces since the early days of the coup, may have been targeted for a statement distributed via e-mail and the Internet in which he condemned the king's actions," she said. "The statement also protested the government's going after the FNJ President Tara Nath Dahal for writing a similar statement, also distributed widely via e-mail and Internet."

The Indian media critic Pradyuman Maheshwari, who writes the Mediaah! blog, told me that it's critical the United Nations starts to take communication freedom more seriously and use sanctions against countries that crack down on freedom of press and expression. "It is ironic that when we have an increasing number of ways in which people can communicate freely, and more importantly be heard, there is also a simultaneous rise in intolerance towards the media," Maheshwari said via e-mail. "Regrettably, very few countries respect the importance of free speech."

*****

In Their Own Words

A sampling of thoughts from Nepalese bloggers

On the king's directive:

"The first thing that his ministry did today was issuance of a directive prohibiting any articles, news, view, even personal view against the theme of [Royal] Proclamation for the next six months. ... What will we do without the right to expression, information and

with the censorship? I am curious about what the king might have been thinking about the Internet. It can not be blocked for long and if it's open there is no meaning of blocking foreign newspaper and channels in Nepal. And all the things will be out on the Internet through e-mails. It's very difficult to live without communication." -- Radio Free Nepal blog posting, Feb. 2

On media censorship at Kantipur TV:
"We had aired international news, which had it that the Marxist guerrillas had killed 14 Colombian marines, in Colombia. We ran the news in three of our bulletins, starting in the morning. The army major [on the premises to censor news], very polite in his conversations, requested to remove that news as well. The reason: that could be detrimental to our security forces' morale. The word 'communist' had its effect. The army men stayed within the premises for three days and the screening went on a regular basis. One of our bulletins had to be aired two minutes late, because the major had not finished reading the news then. On the third evening, the army left. But before leaving, they cautioned us to follow the guidelines issued by the government while disseminating news. And we have been following that ever since." -- Radio Free Nepal blog posting

On the BBC:

"The irony is that, the FM station (103 megahertz) that the BBC had hired from state-owned Radio Nepal since last October still airs 24-hours broadcast of BBC World Service. In the same station, the 30-minutes-long BBC

Nepali Service program used to be broadcast live at 1500 GMT, and a 15-minute segment live at 1700 GMT. Both programs are not being relayed now on that FM station. Still, the content of BBC World Service is not censored. They are airing balanced news that authorities wouldn't have liked if the language were in Nepali. They think very few people know English and that's fine with people like me. In fact, BBC WS was the only medium for me in those days of incommunicado immediately after the Royal Takeover." -- Dinesh Wagle

On violence after the takeover:

"The worst news of the day is yet to be fully confirmed. The BBC Radio reported that the security personnel entered the hostel of the Prithivi Narayan Multiple Campus in Pokhara on Tuesday night after the students initiated a protest rally and sounds of shooting were heard. Although the BBC said it was not clear what types of bullets were used, it said that more than 250 were injured and arrested. Later, I heard a report that at least 15 have been shot dead. And, all the newspapers and FM stations outside the Valley have been forced to close down. It appears that the king wants no media at all." -- Radio Free Nepal blog posting, Feb. 4

On his blog writing:

"Nepal is in state of emergency after the Royal Takeover. So, officially, our rights of expression and civil liberties have been curtailed. I hope this situation doesn't last longer. So, as a Nepali citizen, I have to respect the law of the land. I don't think I have blogged any-

thing that goes against the 'spirit of the Royal Takeover.' I have demanded the restoration of democracy that the king has already promised in his Proclamation." -- Dinesh Wagle

On the press taking more chances:
"The Nepali press, especially dailies who were very much afraid during the early days of the king's rule, are now opening up. They are not only mentioning curtailed freedom more often but also writing about political parties meeting and publishing photos of arrests in protest rallies. This is because there is no way the media can be kept quiet - they will find one way or another to defy the directives. Since there are no military officials doing the final censorship on the pages as [they were] for the first two days, newspapers are publishing stories which they believe they

can defend in front of officials if summoned." -- Radio Free Nepal blogger in OJR interview

On getting journalists to blog:

"I show my blogs to my colleagues at Kantipur Daily. They like them. But the sad thing is that they are not still encouraged to join the fray. Oh my 18-year-old brother Email Sharma (yes, his name is Email) reads my blogs whenever he finds time (and money of course) to go to a cyber cafe. After I wrote an article about blogging (which appeared as the lead op-ed piece in Kantipur), some people actually went to the site and they said that I was doing great. I don't think I need any encouragement to blog, but of course, comments from various parts of the world energize me." -- Dinesh Wagle

■ Hope slips away for refugees

Victims of the insurgency are losing again as the king attacks democracy

By Ed Douglas
The Observer

Babadin Khan lies in his hospital bed, trying to think why Maoist rebels would want to blow up his tea stall. He was open for business during one in the apparently endless sequence of strikes called by the Maoists. But so, he explains, were all his competitors. Selling tea is the only way he can make a living in his village, four miles from the town of Nepalgunj, western Nepal. Now his legs are covered in

shrapnel wounds. His wife, Shamon, sits in tears beside him, fearful of how they will recover from the medical costs of just a few dollars.

The Khans are typical victims of the brutal insurgency pushing Nepal towards collapse. At least six bombs were exploded by the Maoists around Nepalgunj to coincide with the ninth anniversary of the so-called People's War, on 13 February. Police posts were destroyed, but Maoists also targeted local government staff in an attempt to

roll back 'the Establishment'.

Up the road from Nepalgunj, at the Rajena refugee camp, around 60 families explained why they had left their farms. 'The Maoists come to recruit and kidnap our young people,' said Devi Lal Malla, 33. 'Then the security forces come and accuse us of being Maoists. We left everything we had and came at night.'

Local administration has effectively ended in much of rural Nepal, replaced by Maoist committees. With few NGOs prepared to risk working, health and schooling have degraded, sending Nepal's long climb out of poverty back, say experts, by 20 years.

Doctors visiting Accham report that the few health workers left have run out of rehydration salts, let alone antibiotics, in a country where 27,000 children a year die from diarrhoea. It is, Devi Lal Malla said, the same in Mugu district: 'There's not much medicine and what there is the Maoists take. The schools are open, but are very bad.'

You won't hear about the latest reports of what locals call 'the situation' in Nepal's capital Kathmandu. Since King Gyanendra sacked the government and announced a state of emergency on 1 February, his cabinet of royalist appointees has clamped down on press freedoms, one of the few bright spots in Nepal's recent history. Soldiers have been stationed in newspaper offices.

Political leaders remain under arrest, but within Kathmandu there is little popular resistance to their plight. Nepal won multi-party democracy in 1990 following public demonstrations. But

years of in-fighting and corruption undermined support for the political elite. 'Democracy good,' one shopkeeper told me. 'Politicians not so good.'

Tourism, Nepal's third-largest source of income, is suffering, despite all sides declaring that tourists are not targets. Arrivals in January fell by 15 per cent. An internet blackout has ended, but mobile phone services are yet to resume. On Friday, National Democracy Day, the authorities arrested activists. Human rights workers have been detained, including Krishna Pahadi, a leading campaigner. Last week, Irene Khan, secretary-general of Amnesty, warned Nepal was on 'the brink of disaster'. After meeting Gyanendra, she said: 'The king will be judged, not by his promises, but by how those promises are put into action by his government.'

Western governments have condemned the moves. The US and EU, along with India, temporarily withdrew their ambassadors last week. The US has given the king 100 days to restore human rights, tying military aid to an improvement. India is to review its support for the Royal Nepal Army. Meanwhile, the cabinet has pledged to hold elections in three years. But while there is no security, there can be no development, and Nepal's poor are waiting. As one old man said at Rajena refugee camp: 'People come and write things down in their books, and then they go away and absolutely nothing happens. We just want to go home.'

Norling, Dag
John Collets Allé 46
0852 Oslo

B

PORTO BETALT
VED
INNLEVERING
PR

NORGE

«Hamro Patrika»

Norge-Nepal foreningen
c/o Solveig H. Ottesen
Evensgate 2
0655 Oslo

MEDLEMSKONTINGENT:

Enkeltmedlem kr 125,-
Familie kr 175,-
Organisasjon kr 300,-

Kontonummer: 6219 05 79358

Norge - Nepal foreningen

